

blómum er einastandandi og hitt hjartasta fryðidæmi um, hvat ið dugnamenn kenna vinna úr okkara »keru« jørð. Harra Konoy's urta- og blómugarður er tiltikin um alt Føroya land og er hitt besta prógvið um hansara skaparkraft og idni.

Vit ynskja harra Konoy at hava mong virkisár enn at liva í. Virkan, skapan, vøxtur og liv er hansara náttúra.

Taka ella týnast.

Tað er einki at ivast í, at Føroya framtíðarlagna verður avgjörð í hesi tíð: Skulu vit hava reint sjálfstýri (fullveldi) ella reint samband, soleiðis, at »Fære Amt« fær somu rættindi og somu skyldur sum onnur dansk amt. Hesar báðar støðurnar eru greiðar — »enten, ellere«. Ein triðja støða er eisini hugsandi, nevniliga: Nakað av sjálfstýri og nakað av sambandi. Hvussu nógv av hvørjum skulu so komandi tingingar avgera. Ta sambandsstøðuna, vit higartil hava haft, fara vit neyvan at hava í framtíðini, vit skulu nú eisini verið komnir so mikið áleiðis, at vit sóu, at tað fer ikki longur at bera til við hesi stakalasteðu.

Við fáum orðum skal her vera sagt eitt sindur um møguleikan hjá Føroyingum fyri reinum sjálfstýri (fullveldi).

Føroyar eru eitt litit land, og vit eru fámentir, tað vita vit øll, og tað hevur tíðliga og seint verið prædikað fyri okkum, júkað og jókað upp í saman, at vit eru fátekir.

Hvat skulu vit vera annað enn fátekir? Eitt land, sum er so syndarlíga illa rekt sum Føroyar, hvat skal tað vera annað enn fátekt? Eitt fólk, sum situr við tómun hondum, smekkt fullt av undirlutakenslu, hvat skal tað vera annað enn fátekt?

Okkum tørvur arbeiðstól og livs-vilja. Lat ið okkum útvega teimum sjómonnum okkara, sum í dag standa við tómun hondum og stóra langtandi út yvir okkara stóra, fongrika hav, skip, og latið okkum gera líkindini hjá okkara jarðyrkismonnum so góð, sum gjørligt, soleiðis at teir eins og jarðyrkismenn í væl hagreiddum londum kunnu kenna gleði við arbeiðinum, sær sjálvum og landinum til frama.

Hvadani skulu vit fáa pening til alt hetta? Vil óivað onkur undirlutakensluþræðikumaður siga.

Eitt er givið, og tað er, at okkara føroyska samfelag toli ikki at geva »hajum« ella »bussinessspekulantum« innivist. Et tað ikki harmiligt, at hetta land, hvar ein stórir partur av fólkinum gongur virkisleysur, skal vera eitt satt »eldoradoland« hjá »bussinesspekulantunum«. Heldur ikki toli okkara samfelag, at ríkmenn, kanska miljonerar, liggja og bæla kapital-

inum. Peningurin má setast í arbeiðstól, fæst hann ikki við góðum, má hann takast.

I eini grein, »Duga ella doyggja« sum »Tingakrossur« fyrri stuttum hevði tikið úr einum føroyskum blaði, ið út kemur í Keypmannahavn, skrivur Erlendur Patursson m. a., at tann kapitalur, sum stendur í útlandum (rímligt eiga Føroya ríkmenn henda kapital) má koma øllum Føroya landi til góða. Hetta er púra beint, men hvussu skal hesin kapitalur koma øllum landinum til góða, uttan frælsi hjá teimum, sum eiga henda pening fyrst verður skert? Og so má verða, um vit skulu hugsa um at hava fullveldi í Føroyum.

Hví dylir „Dagblaðið“ tær greinir, sum harra Erlendur Patursson hevur skrivað í „Búgvani“?

Tíðliga og seint sæst orðið »Búgvini« í »Dagblaðnum«. Nú hevur »Búgvini« skrivað hetta, nú hatta o. s. fr. — o. s. fr. Jú, gott og væl. »Búgvini« verður prentaður í Keypmannahavn, og allir búgv-arar Føroyalands siggja tí ikki tað blaðið, so greinir »Búgvani« kunnu tí eins og annað av fólkaðoksgreittum roknað fyrri tveir metrar av sama vadmali og verða soleiðis tiknir fyrri tað, ið tær eru.

Men nú knappliga siggja vit, at »Tingakrossur« endurprentar eina grein úr »Búgvani«, og beinan vegin kemur spurningurin fram: hvussu ber hatta til? Jú, tað sæst gjølla, at henda greinin er ólík teim, sum »Dagblaðið« er vant at prenta.

Her skrivur ein ungur maður, sonur Jóannes bónda Patursson, eina grein við yviskriftini: »Duga ella doyggja«, og henda greinin er ikki komin í »Dagblaðið«.

Hesin ungi harra Erlendur Patursson hevur studeað statsvísensskap og hevur tí fingið eyguni upp fyrri tí, at hitt privatkapitalistiska stýrslagið má leggjast burtur her á landi, ífall nakað liv skal verða her.

Harra E. P. sigur, at uppperð við Danmark má koma, og hon verður at koma skjótt; men ein onnur uppperð má samstundis koma og henda uppperðin verður heima í Føroyum. Hesum viðvikjandi tekur harra E. P. soleiðis til orða: »Vit vita, at nakrir fáir menn hava vunnið sær inn nógvan pening, sum liggur í enskum bankum (bankum, verður tað vanliga sagt, J.H.D.) Kanska verða eisini hesar ognir burturseglaðar«.

Heiðraddir lesarar verða bidnir at leggja merki til, at hetta er ikki P. M. Dam ella Danbjørg, ið tala um at miljónir kanska verða burturseglaðar; men hetta sigur ein maður, sum hevur studeað statsvísensskap. Hvat hann meinar við hetta orðið »burturseglaðar« leggja

Kapitalurin má vera í tænastu landsins og ikki í tænastu hjá nökum einstakum privatspekulantum. Føroya land má leggja band á føroyskan kapital og útvega framleiðslutól til hverja hond, ja, hvønn fingur her á landi. Tá kunnu vit hugsa um fullveldi. Men gera vit ikki tað, ja, so verður ikki livandi í Føroyum. Man henda skilagóða redd úr afturhaldshorninum vestanfjall hava orðað við formann Føroya Fólkafløks um hesi viðurskipti?

Føroya fólk hevur, eftir øllum at døma, nú sína vitjunartíð, — nú ræður um at taka ella týnast.

Før Kierberg.

tiltikt fór at henda hava vit leingi væntað, og vit hava rópt varsko, men vit hava talað fyrri deyvum oyrum og skrivað fyrri blindum eygum, og nú koma føroyskir arbeiðsmenn og fiskimegn og teirra konur og børn at føla sviðan, tí tey lurtadu eftir følskum røddum, sum talaðu vakurt um at elska Føroyar og Føroya fólk; men sum vildu nýta Føroyar og Føroya fólk til livsrúm og amboð fyrri at kunna ríka seg sjálvan.

Nú eru vit í ellinta tíma; men einaferð enn vilja vit royna at varskógva fólk um, at Føroya lægting beinan vegin má gera seg til harra yvir allari Føroya lands peningaorku, áðrenn orðini hjá harra Erlendi Paturssyni fara at ganga út, nevniliga, at miljónirnar verða »burturseglaðar«, og vit sita eftir á berum. Vit megu krevja lægtingsval og seta javnaðarmenn til stýrið í Føroyum, áðrenn skútan særur.

Løgtingið 1945.

Tá ið lægtingsgudsstænan var liðug mánamorgunin varð Løgtingið sett av tingformanninum, ið helt stutta røðu.

Afturvaldir vóru: tingformaður, Th. Petersen. Næstformaður, Kr. Djurhuus. Skrivarar, Poul Petersen og Johan Poulsen.

Týsdagin vórðu tveir fundir hildnir: kl. 11 og kl. 17. Á tí fyrri vóru hesar nevndir valdar:

Kirkjunevndin:

Samuel Ellefsen, Pauli Dahl, Robert Joensen, J. Fr. Øregaard, Johan Poulsen.

Ymsamálanevndin:

Th. Petersen, R. Rasmussen, O. F. Joensen.

Amtmannsmálanevndin:

Robert Joensen, J. Slettenæs, Jens Chr. Olsen.

Figgjarnevndin:

Th. Petersen, Pauli Dahl, Rikard Long, Kr. Djurhuus, Johan Poulsen, P. M. Dam.

Kommunálanevndin:

A. Serensen, Robert Joensen, Andreas Djurhuus, J. H. Danbjørg, J. Chr. Olsen.

Á tí seinna vórðu fylgjandi mál fyrri: Kirkjugarðar, læknaviðurskipti í Havn, prestafluttningur og broytan av reglugerð viðvikjandi havnini í Vestmanna. Øll mál vórðu aftaná stutt orðaskifti beind í nevndir.

Gongsgenta

kann fáa pláss t. sept. Løn 70 kr. um mánaðin og friar kjólar.

Dr. Alexandrines Hospital

Minnist til Barna-
hjálpin!